

Direktøren for Frederiks Hospital skulde have gjort sig utilbørlig Fordel paa den af ham bestyrede Stiftelses Besøstning. Dette er en Sigtelse, som er ganske overordentlig graverende, fordi den vedrører hans Værelse som Mand, og det forekommer mig, at det var uskæmt, om disse Sigtelser ikke vare fremtraadte i denne skarpe Stifvelse, for Forsvaret var hørt. Selvfølgelig have disse Sigtelser, da de fremkom, ikke været Ministeriet ligegyldige, uagtet det maa siges, at de ere fremkomne paa en høist uregelmæssig Maade. Sigtelser i lignende Retning bleve første Gang fremsatte og Ministeriets Opmærksomhed henledet paa dem af den paagældende affædigede Embedsmand, medens han endnu var Embedsmand, men underhaanden. Intet Ministerium kan imidlertid mener jeg, tage sig af Sigtelser fremsatte af en Embedsmand underhaanden; han maa fremsætte dem under Ansvar, og den Betsked fik han ogsaa den Gang: Fremset dem under Ansvar i en officiel Redeegørelse. Det skete imidlertid ikke, men den paagældende forbeholdt sig ved given Lejlighed i sin egen Interesse at fremkomme med dem paa denne uregelmæssige Maade, nemlig i en til Offentligheden rettet Pjece, og hvad jeg mener, enhver, der staar i Spidien for en Statsstyrelse, maa gribe til Værge imod, med Benyttelse af Aktstykker og Dokumenter, som han kun i Embedsmedfør var kommet i Besiddelse af, og som han ikke var berettiget til at offentliggøre paa den Maade. Det var det første nødvendige Skridt, at der maatte værnes om Statsstyrelsens Krav til dens Embedsmænd, at der altsaa maatte indledes en Undersøgelse med Hensyn til det Misbrug og den Overtrædelse af visse Bestemmelser i Straffeloven, som ved Offentliggørelse af denne Pjece, i alt Fald efter Ministeriets Opfattelse, havde fundet Sted fra dens Forfatters Side. Denne Forundersøgelse er nu afluttet, og der er beordret Aktion. Men dette er kun den ene Side af Sagen. Det var mig selvfølgelig tillige klart, at uagtet Bestyrelserne vare fremkomne paa denne meget uregelmæssige Maade, kunde Ministeriet dog ikke ignorere dem, men maatte gøre det første Skridt, nemlig kræve under Ansvar afgivne Erklæringer fra alle de paagældende, som vare ansatte ved Hospitalet, og som kunde afgive saadanne, for saa vidt Sigtelserne berørte dem. Det er sket, og disse Erklæringer have. Men Sagen er dog ikke færdig — denne Dplysning gav jeg Udvalget — til, at der kan sælbes en endelig Dom eller en endelig Afgørelse, thi der mangler noget endnu, som det ikke afhænger af Ministeriet at fremskalde. Pjecen udtalte nemlig forstel-

lige udtrykkelige eller mere forbeholdne Anhydninger af, at meget af dens Indhold vilde paagældende Forfatter støtte yderligere ved Vidneafhøringer, naar Sag blev anlagt. Selvfølgelig har Direktøren overensstemmende med sin Embedspligt anlagt Injuriesøgmaal, og under dette vil den paagældende altsaa saa fuld Lejlighed til at føre Vidner frem, og det er nu ogsaa bekendt, at han har benyttet denne Udgang. De Dplysninger, som maatte fremkomme under disse Vidneforhør, er Ministeriet imidlertid endnu ikke indehaver af, og de høre nødvendig med, for at man med Retfærdighed — ogsaa over for Pjecens Forfatter — kan komme til at sælbe en endelig Dom. Den endelige Dom for Ministerens Bedkommende bestaar i en Prøvelse af, om der forelaa Grund til paa Grundlag af disse Sigtelser at suspendere og sjerne den paagældende Embedsmand, eller om der var Grund til at foranledige en judicial Undersøgelse mod ham, eller endelig om Ministeriet kunde sige for sit Bedkommende, at disse Sigtelser ikke havde et saadant Fundament, at de vilde kunne begrunde noget saadant Skridt. En foreløbig Dom har jeg naturligvis om dette, og den har jo lagt sig for Dagen dert, at jeg ikke paa Grundlag af den har fundet Anledning til at gøre noget af de Skridt mod Direktøren, der kunde være Tale om. Jeg forlanger naturligvis ikke, at nogen, heller ikke Rigsdagen, skal berolige sig ved denne Dom, sældet af Ministeren, men det er min Mening, saa snart samtlige Aktstykker foreligge, at forelægge Sagen til ansvarlig Betænkning af den Mand, som er Ministeriets juridiske Konsulent, nemlig Kammeradvokaten. Dette har dog ikke kunnet ske endnu, før de Dplysninger foreligge, som endnu skulle have fra den private Injuriefag og fra de Vidneforhør, som dert have fundet Sted. Med denne Dplysning om, hvad der er sket i Sagen, og at Sagen altsaa ikke er moden, at der intet skal blive forbeholdt, intet blive skjult for Rigsdagen, med dette vilde jeg, som sagt, have kunnet ladet mig nøje, dersom den ærede Ordfører blot havde indskrænket sig til at fremdrage Sigtelserne som en andens og ikke gjort dem, saa vidt jeg forstod, i større eller mindre Grad til sine Sigtelser. Men nu forekommer det mig ikke, at jeg kan blive staaende derved, idet der da med Nøje kunde rettes, mener jeg, den Bebrejdelse imod mig fra den paagældende Embedsmands Side, at han kunde sige — og jeg vilde ikke kunne staa for denne Bebrejdelse —: Jeg har givet mit Forsvar til Ministeriet, det Forsvar bør ogsaa frem, naar Angreb, som tidligere ere rettede imod mig blot i en Pjece af en